

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Vidrașco Alexandr, reprezentat de avocatul Rusu Ion,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vidrașco Alexandr împotriva Aliei Pripa și Serviciului Stare Civilă Rezina cu privire la recunoașterea nulității declarației privind stabilirea paternității în baza acordului comun al părinților și obligarea efectuării rectificărilor în actul și certificatul de naștere al copilului,

împotriva deciziei din 28 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Vidrașco Alexandr, reprezentat de avocatul Rusu Ion și menținută hotărârea din 04 noiembrie 2022 a Judecătoria Orhei, sediul Rezina,

*(Dosarul nr. 2ra-1642/23
NR. PIGD 2-22078481-01-2ra-29112023)*

Recursul declarat după 01 septembrie 2023. Recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă.
--

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Rezina (jud: D. Cebanița)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, V. Mihaila, A. Braga)

20 noiembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de Vidrașco Alexandr, reprezentat de avocatul Rusu Ion, Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni, *Judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 02 iunie 2022, Vidrașco Alexandr a depus cerere de chemare în judecată împotriva Aliei Pripa și Serviciului Stare Civilă Rezina cu privire la recunoașterea nulității declarației privind stabilirea paternității în baza acordului comun al părinților și obligarea efectuării rectificărilor în actul și certificatul de naștere al copilului.

2. În susținerea acțiunii reclamantul a indicat că Alla Pripa (Vidrașco) s-a adresat cu acțiune civilă împotriva dânsului privind decăderea din drepturile părintești, invocând unele circumstanțe care nu corespund realității.

3. La 01 februarie 2021, la Judecătoria Orhei, sediul Rezina, avocatul Lefter Stela a depus o acțiune civilă din numele Aliei Pripa în interesele copilului minor XXXXX împotriva lui Vidrașco Alexandr cu privire la contestarea paternității, în care a expus unele împrejurări care pun la îndoială legalitatea stabilirii paternității sale față de copilul XXXXX și servesc temeiuri de recunoaștere nulă a declarațiilor părinților și actelor de rectificare a mențiunilor din actul de naștere a copilului.

4. În virtutea circumstanțelor reținute în cauza nominalizată, este îndreptățit de a înainta prezenta acțiune civilă cu privire la declararea nulității actelor care au stat la baza stabilirii paternității sale față de copilul XXXXX, or, potrivit art.62 alin.(3) din Legea nr.100 din 26.04.2001 privind actele de stare civilă, pot cere anularea sau recunoașterea nulității actelor de stare civilă persoanele interesate, organele de stare civilă sau Agenția Servicii Publice care au identificat necesitatea de anulare sau de recunoaștere a nulității actului respectiv, din care motiv a fost determinat să depună acțiune reconvențională.

5. În rezultatul pregătirii cauzei pentru dezbaterile judiciare și admiterii demersului de reclamare a probelor, șeful SSC Rezina a prezentat instanței de judecată: copia actului de naștere al copilului XXXXX nr.XXXXXX din XXXXX eliberat de *Primăria sat. XXXXX*, cu rectificările de rigoare și copia declarației nr.XXXXXX din 28 iunie 2014 privind stabilirea paternității în baza acordului comun al părinților Vidrașco Alexandr și

Vidrașco Alla față de copilul XXXXX, din care se atestă că la întocmirea respectivelor acte au fost încălcate prevederile legale ce afectează valabilitatea lor referitoare la stabilirea paternității.

6. Reclamantul a reținut prevederile art.47 alin.(5) din Codul familiei potrivit cărora, paternitatea copilului născut în afara căsătoriei poate fi recunoscută de către tatăl său printr-o declarație comună a acestuia și a mamei copilului, depusă la organul de stare civilă. Iar, potrivit dispozițiilor alin.(4) al art.47 din Codul familie, prezumția de paternitate a soțului (fostului soț) poate fi înlăturată printr-o declarație a soților (foștilor soți) depusă personal. În cazul în care soții (unul din ei) nu se pot prezenta personal, declarația se autentifică notarial și se expediază la organul de stare civilă.

7. Reclamantul consideră că la caz se atestă că paternitatea sa față de copilul XXXXX a fost stabilită contrar prevederilor normei de drept precitate, întrucât potrivit împrejurărilor invocate de Alla Pripa dânsa l-a cunoscut în anul 2011, iar căsătoria a fost înregistrată la *23 noiembrie 2012*, ceea ce confirmă că părțile în litigiu la momentul nașterii copilului XXXXX, adică la XXXXX, nu au avut calitatea de soți și nici nu se cunoșteau, prin urmare prezumția paternității a lui față de copilul XXXXX nu este verosimilă, deoarece nu a avut posibilitatea de a contribui efectiv la conceperea copilul respectiv.

8. Împrejurările date rezultă din cererile Aliei Pripa depuse în judecată cu privire la contestarea paternității din 01 februarie 2021, de unde rezultă că dânsul nu este tatăl biologic al copilului XXXXX, fapt ce demonstrează că declarația nr.XXXXXX din 28 iunie 2014 privind stabilirea paternității în baza acordului comun al părinților Vidrașco Alexandr și Vidrașco Alla față de copilul XXXXX, din motiv că a fost întocmită neîntemeiat, fără a se putea admite prezumția paternității.

9. Reclamantul a făcut trimitere la prevederile art.62 alin.(1) lit.a) din Legea nr.100/2001 potrivit cărora, anularea și recunoașterea nulității actelor de stare civilă are loc dacă întocmirea actului de stare civilă a fost neîntemeiată sau a fost făcută pe bază de acte false.

10. În speță, recunoașterea paternității de către dânsul a fost neîntemeiată, dat fiind faptul că potrivit împrejurărilor invocate de Pipa Alla, precum și conform mențiunilor din actul de naștere a copilului XXXXX se atestă că ea s-a născut la XXXXX, însă mama acesteia a făcut cunoștință cu el abia în anul 2011, căsătoria lor fiind înregistrată la *Primăria sat. XXXXX la 23 noiembrie 2012*, fapt ce pune la îndoială prezumția paternității.

11. Conform art.62 alin.(2) din Legea nr.100/2001, actul de stare civilă întocmit neîntemeiat sau pe bază de acte false urmează a fi anulat sau

recunoscut nul prin hotărâre judecătorească, iar cel reconstituit sau repetat se anulează prin decizia organului de stare civilă de la domiciliul solicitantului.

12. În viziunea reclamantului instanța de judecată prin hotărâre judecătorească urmează să recunoască nulă declarația nr.XXXXXX din 28 iunie 2014 privind stabilirea paternității în baza acordului comun al părinților Vidrașco Alexandr și Vidrașco Alla față de copilul XXXXX, din motiv că aceasta a fost întocmită neîntemeiat.

13. Având în vedere că actul primar, care a stat la baza introducerii rectificărilor la rubrica „tata” din actul de naștere a copilului XXXXX a fost întocmit neîntemeiat și este lovit de nulitate, este evident că acestea își extind efectul de nulitate și asupra actelor de stare civilă care au fost perfectate în baza cererii neîntemeiate de stabilire a paternității.

14. De asemenea, reclamantul consideră că în virtutea circumstanțelor nominalizate, este necesar de a dispune obligarea Serviciului Stare Civilă Rezina de a exclude de la rubrica „tata” din actul de naștere și certificatul de naștere a copilului XXXXX a mențiunilor referitoare la tata Vidrașco Alexandr pe motiv că rectificările respective au fost operate în baza unei declarații neîntemeiate.

15. În contextul enunțat Vidrașco Alexandr a solicitat admiterea acțiunii și recunoașterea nulă a declarației nr.XXXXXX din 28 iunie 2014 privind stabilirea paternității în baza acordului comun al părinților Vidrașco Alexandr și Vidrașco Alla față de copilul XXXXX pe motiv că aceasta a fost întocmită neîntemeiat și obligarea Serviciului Stare Civilă Rezina să excludă din rubrica „tata” din actul de naștere și certificatul de naștere al copilului XXXXX a mențiunilor referitoare la tata Vidrașco Alexandr.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

16. Prin hotărârea din 04 noiembrie 2022 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina a fost respinsă acțiunea depusă de Vidrașco Alexandr ca neîntemeiată.

17. Prima instanță, cu trimitere la prevederile art.3 alin.(1) și (2), art.23 alin.(4) și (5), art.62 alin.(1) lit.a), art.69 alin.(1) și (2) lit.b) din Legea nr.100 din 26.04.2001 privind actele de stare civilă, a motivat soluția de respingere a acțiunii prin faptul că reclamantul Vidrașco Alexandr, prin depunerea cererii (declarației) nr.XXXXXX din 28.06.2014 privind stabilirea paternității și-a asumat îndatoririle de părinte față de copilul XXXXX, la moment XXXXX, care potrivit constatărilor, nu este copilul său biologic.

18. Nu a fost reținut argumentul reclamantului precum că cererea de stabilire a paternității este întocmită neîntemeiat, or, ultimul personal a solicitat includerea sa în calitate de tată al copilului XXXXX.

19. Prima instanță a notat că nu se atestă vina din partea angajaților organului de stare civilă la aplicarea mențiunilor pe actul de naștere al copilului, în situația în care cererea a fost întocmită personal de Vidrașco Alexandr, acesta fiind un drept al său prevăzut de legislația în vigoare în acest sens.

20. Prima instanță a remarcat că completarea Actului de naștere nr.XXXXXX din XXXXXX pe numele copilului XXXXX la rubrica „tata” cu datele de identitate a reclamantului Vidrașco Alexandr, au avut loc în temeiul cererii (declarației) acestuia, prin care a declarat că este tata biologic al copilului, respectându-se prevederile art.23 alin.(4) și (5) din Legea nr. 100/2001 privind actele stare civilă.

21. Prima instanță a conchis că alegația reclamantului precum că în actul de naștere a copilului completarea la rubrica despre „tata” cu datele sale a fost efectuat fără temei, nu se confirmă.

22. De asemenea, prima instanță a constatat că nu s-a confirmat nici argumentul precum că părțile în litigiu au prezentat acte false în scopul completării actului copilului cu datele reclamantului, or, faptul că în cererea sa reclamantul a prezentat informație eronată despre legătura biologică a sa cu copilul la acel moment XXXXX, nu poate fi calificat acest înscris drept „act fals”.

23. Prima instanță a remarcat că reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art.62 alin.(2) din Legea nr.100/2001, însă prevederile normei date de drept nu sunt aplicabile la cazul din speță, or, aceste dispoziții se atribuie doar actelor de stare civilă, pe când în speță obiect al litigiului este cererea (declarația) reclamantului nr.XXXXXX din 28.06.2014, care ulterior a produs efectul juridic în baza căruia în actul de naștere al copilului XXXXX a fost introdus reclamantul ca „tată” al copilului.

24. Prima instanță a concluzionat că cererea (declarația) reclamantului nr.XXXXXX din 28.06.2014 nu se atribuie actului de stare civilă, care potrivit legislației în vigoare, este un înscris autentic de stat, prin care se confirmă faptele și evenimentele ce influențează apariția, modificarea sau încetarea drepturilor și obligațiilor persoanelor și se caracterizează statutul de drept al acestora.

25. Din considerentele menționate supra, instanța de fond a considerat de a respinge acțiunea depusă de Vidrașco Alexandr ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

26. La 02 decembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Vidrașco Alexandr, reprezentat de avocatul Rusu Ion a declarat apel

împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 13 aprilie 2023, întru executarea încheierii din 29 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea integrală a hotărârii din 04 noiembrie 2022 a Judecătoria Orhei, sediul Rezina, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii (f.d.68-70, 86, 91-97).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

27. Prin decizia din 28 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Vidrașco Alexandr, reprezentat de avocatul Rusu Ion și s-a menținut hotărârea din 04 noiembrie 2022 a Judecătoria Orhei, sediul Rezina.

28. Instanța de apel a motivat decizia de menținere a hotărârii primei instanțe pe faptul că cererea (declarația) privind stabilirea paternității în baza acordului comun al părinților nr.XXXXX din 28 iunie 2014 a fost scrisă și semnată personal de către Alexandr Vidrașco, cu solicitarea de a-l include în calitate de tată al copilului, respectiv completarea Actului de naștere nr.XXXXX din XXXXX, pe numele copilului XXXXX, cu datele despre tată ale reclamantului Vidrașco Alexandr, au fost efectuate conform legislației în vigoare și strict în temeiul cererii depuse de către ultimul, prin care personal a declarat că este tatăl biologic al copilului.

29. Nu au fost reținute argumentele lui Vidrașco Alexandr precum că modificările efectuate și actul întocmit de către organul de stare civilă ar fi neîntemeiate și/sau în baza unor acte false, or, în cererea (declarația) sa reclamantul a prezentat informație eronată despre legătura biologică cu copilul XXXXX, nu poate fi calificat acest înscris drept un „act fals”.

30. Referitor la pretenția cu privire la obligarea Serviciului Stare Civilă Rezina de a exclude din rubrica referitoare la „tată” din actul de naștere și certificatul de naștere al copilului XXXXX, a mențiunilor referitoare la tata Vidrașco Alexandr, instanța de apel a remarcat că organul de stare civilă a efectuat acțiunii în interiorul cadrului legal, în strictă conformitate cu prevederile art.23 alin.(4) și (5) și art.69 alin.(1) și (2) lit.b) din Legea nr.100/2001, iar abateri în acest sens nu au fost depistate, respectiv concluzia instanței de fond privind respingerea acțiunii ca neîntemeiată a fost apreciată ca fiind justă și întemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

31. La 24 noiembrie 2023, Vidrașco Alexandr, reprezentat de avocatul Rusu Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 28 iunie 2023 a Curții de

Apel Chișinău și a hotărârii din 04 noiembrie 2022 a Judecătorei Orhei, sediul Rezina, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii sale.

SOLICITĂRILE RECURENTULUI

32. În susținerea recursului Vidrașco Alexandr, reprezentat de avocatul Ion Rusu a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare greșit au aplicat legea, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat eronat prevederile legii și au apreciat arbitrar probele din dosar.

33. Recurentul a menționat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au evitat să constate faptul că cererea de stabilirea a paternității nr. XXXXX din 28 iunie 2014 nu putea fi depus de către o persoană care nu este tatăl biologic al copilului, însă din circumstanțele litigiului s-a constatat că anterior momentului conceperii copilului, cât și după nașterea acestuia, Pripa Alla nu l-a cunoscut, fapt ce atestă că nici nu era îndreptățit să depună o astfel de declarație la organul stării civile.

34. Faptul că nu este tatăl biologic al copilului XXXXX s-a confirmat prin înscrisurile alăturate la acțiune și recunoscute de reprezentantul intimatei în cadrul dezbaterilor judiciare, cu toate aceste instanțele de judecată nu s-au expus asupra acestor împrejurări și a condiționat introducerea neîntemeiată a rectificărilor la rubrica „tata” din certificatul de naștere al copilului.

35. Instanțele de judecată au ignorat esența paternității, care constă în legătura juridică ce apare între tată și copil bazată pe contribuția acestuia la conceperea copilului, însă potrivit circumstanțelor reale ale litigiului nu s-a confirmat faptul participării sale la conceperea copilului, întrucât în perioada respectivă nici nu se cunoștea cu intimata.

36. Stabilirea paternității în privința copilului din afara căsătoriei este bazată pe consimțământul tatălui exprimat în declarația comună potrivit circumstanțelor cauzei este evident că cererea de stabilire a paternității nu a întrunit această o condiție de fond, care în esență reprezintă capacitatea de a încheia astfel de acte juridice, iar în lipsa acestei prezumții de paternitate declarația soților la fel este lipsită de un obiect licit, ceea ce atrage supă sine nulitatea absolută a actului juridic de stabilire a paternității.

37. Din împrejurările cauzei cert rezultă că dânsul nu putea să cadă sub prezumția paternității, întrucât nu putea efectiv să contribuie la conceperea copilului.

38. Mai mult ca atât, în cadrul ședinței de judecată din septembrie 2022 reprezentantul intimatei a comunicat că scopul final de decădere din drepturile părintești a fost de-al radiu din rubrica „tata” din certificatul de naștere a copilului XXXXX, însă această alegație nu poate fi realizată, or,

potrivit jurisprudenței naționale s-a statuat că prin decăderea din drepturile părintești în certificatul de naștere nu servește drept temei de a radia tată copilului din actele de naștere, ceea ce se prezumă că reprezentantul intimității a acționat contrar intereselor acesteia.

39. Concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare s-au axat pe formalismul cererii de stabilire a paternității nr.XXXXXX din 28 iunie 2014 care în esență nu justifică valabilitatea acestui act juridic, deoarece declarațiile comune a soților nu au fost bazate pe contribuția dânsului la conceperea copilului.

40. Paternitatea sa în privința copilului XXXXX a fost stabilită contrar legii, or, cu Pripa Alla s-a cunoscut în anul 2011, iar căsătoria a fost înregistrată la 23 noiembrie 2012, ceea ce confirmă că la momentul nașterii copilului XXXXX (XXXXX), nu a avut relații conjugale cu intimata, având în vedere că nici nu s-au cunoscut cu aceasta. Prin urmare, prezumția paternității sale față de copilul XXXXX nu este verosimilă.

41. Consideră că a fost îndreptățit de a înainta o cerere privind declararea nulă a actelor ce au stat la baza stabilirii potrivit art.62 alin.(3) din Legea privind actele de stare civilă, pot cere anularea sau recunoașterea nulității actelor de stare civilă persoanele interesate, organele de stare civilă sau Agenția Servicii Publice care au identificat necesitatea de anulare sau de recunoașterea a nulității actului respectiv, ceea ce justifică că dânsul are un interes în anularea actului respectiv, întrucât la momentul depunerii cererii de stabilire a paternității nu a conștientizat că prin cererea respectivă să evite procedura de adopție a copilului.

42. De fapt, prin cererea nr.XXXXXX din 28 iunie 2014 privind stabilirea paternității în baza acordului comun al său și al Allei Vidrașco față de copilul XXXXX a fost depusă cu scopul de a evita procedura adopției și această declarație comună a soților contravine legii imperative, pentru că adopția nu poate fi substituită cu filiația în baza unui acord de voință a soților care anterior momentului concepării și nașterii copilului nici nu s-au cunoscut și nici nu putea fi rezervată prezumția paternității asupra acestui fapt.

43. Declarația nominalizată a fost axată pe un scop fals, care nu avea la bază o prezumție de paternitate, întru evitarea procedurii de adopție prin simularea filiației copilului, ceea ce atestă că declarația este lovită de nulitate absolută și nu poate servi drept temei de introducere a rectificărilor de rigoare în actele de naștere al copilului minor. Or, potrivit art.207 alin.(1) din Codul civil, în redacția legii din 2002, actul juridic întemeiat pe o cauză falsă, nu poate avea nici un efect.

44. Instanțele de judecată au ignorat prevederile art.217 alin.(1) din Codul civil, în redacția legii din 2002, referitoare la nulitatea absolută

a actelor juridice, care statuează că în acest caz instanța de judecată o invocă din oficiu, însă din condițiile speței se atestă în mod incontestabil că instanțele ierarhic inferioare, prin interpretări defectuoase, au îndosorit nulitatea absolută al acestui act juridic.

45. Pe lângă acestea, nici nu era îndreptățit potrivit legislației să semneze o astfel de declarație, or, reieșind din prevederile art.47 alin.(5) din Codul familiei, astfel de declarații se depun de către tatăl copilului, însă pe parcursul dezbaterilor judiciare s-a constatat faptul că nu este tatăl biologic al copilului, fapt recunoscut de reprezentantul intimatei, cu toate acestea instanțele de judecată nu s-au expus acestui fapt și au aplicat eronat legea.

46. Cu atât mai mult, declarația de stabilire a paternității se depune de către tatăl copilului și nu de o persoană care peste aproximativ 6 ani s-a cunoscut cu mama copilului, cu care după aceasta s-a căsătorit.

47. În viziunea recurentului declarația nr.XXXXX din 28 iunie 2014 nu este verosimilă să contribuie la conceperea copilului în mod retractiv cu diferența de 6 ani și această situație nu poate constitui obiect al prezumției de paternitate, circumstanță ignorată de instanțele de judecată.

48. La caz, nu a fost aplicată norma de drept aplicabilă speței și anume art.62 alin.(2) și (3) din Legea privind actele de stare civilă, precum și greșit instanțele de judecată au aplicat normele imperative prevăzute de Codul civil, în redacția legii din 2002.

49. În drept, recurentul și-a întemeiat recursul pe prevederile art.432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare până la 01 septembrie 2023, în special pe prevederile alin.(2) lit.a), b) și c) și alin.(4), potrivit cărora, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea, precum și săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară.

50. La 19 ianuarie 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Aliei Pripa și Agenției Servicii Publice copia recursului declarat de Vidrașco Alexandr, reprezentat de avocatul Ion Rusu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii a referinței, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se

confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.139-140).

51. La 16 februarie 2024, Agenția Servicii Publice a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de Vidrașco Alexandr, întrucât alegațiile acestuia vin în contradicție cu actele cauzei și prevederile art.62 alin.(1) din Legea nr.100/2001 și art.49 alin.(3) lit.b) din Codul familiei. Or, recurentul afirmă că însăși paternitatea este nulă, dar nu și faptul înregistrării actului de naștere.

52. Intimata a susținut că în procesul examinării cererii au fost verificate datele conținute în actul de naștere nr.XXXXXX, înregistrat la Primăria XXXXXX, pe numele copilului XXXXX, născută la XXXXX, unde la rubrica „părinți” figurează în calitate de „mama” – Pripa Alla, iar în calitate de „tata” – Vidrașco Alexandr, date incluse în baza cererii de paternitate nr.XXXXXX din 28 iunie 2014, înregistrată la OSC Rezina.

53. La caz, recurentul prin prisma art.49 alin.(3) lit.b) din Codul familiei nu este în drept să conteste paternitatea în situația în care a fost înscris drept tată al copilului în baza declarației comune a dânsului și a mamei copilului, iar la momentul depunerii acestei declarații știa cu certitudine că nu este tatăl biologic al copilului.

54. Alte referințe nu au fost depuse.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

55. În conformitate cu art.434 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

56. Prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

57. În conformitate cu prevederile art.XI alin.(3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor *în vigoare la data depunerii recursului.*

58. Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

59. Recursul declarat la *24 noiembrie 2023* de către Vidrașco Alexandr, reprezentat de avocatul Rusu Ion a fost depus după data intrării în vigoare a Legii nr.246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 01 septembrie

2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

60. Ține de menționat că art.432 „*Temeiurile declarării recursului*” din Codul de procedură civilă (în redacția legii până la modificările operate prin Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023) avea următorul conținut:

„(1) *Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.*

(2) *Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.*

(3) *Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.*

(4) *Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.*

(5) *Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.*

61. În conformitate cu art.432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023):

„(1) *Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.*

(2) *Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”*

62. Conform art.433 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă (în redacția legii în vigoare la data depunerii recursului):

„(1) *Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1).”*

63. În conformitate cu art.440 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

64. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei, în ședință publică, la 28 iunie 2023.⁶⁵

65. Din actele cauzei rezultă că la 25 septembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia deciziei motivate a instanței de apel din 28 iunie 2023, în adresa reprezentantului recurentului Vidrașcu Alexandr, avocatul Ion Rusu, fapt ce rezultă din scrisoarea anexată la dosar (f.d.123).

66. Astfel, recursul declarat la 24 noiembrie 2023 de către Vidrașcu Alexandr, reprezentată de avocatul Ion Rusu se consideră ca fiind depus în interiorul termenului legal prevăzut la art.434 CPC.

67. Se reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare la data declarării recursului.

68. Din analiza recursului declarat de Vidrașcu Alexandr, reprezentat de avocatul Ion Rusu rezultă că drept temei de declarare a recursului s-a invocat în esență prevederile art.432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare până la 01 septembrie 2023, în special pe prevederile alin.(2) lit.a), b) și c) și alin.(4), potrivit cărora, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea, precum și săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară.

69. La acest aspect, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că după cum s-a menționat supra prin Legea nr.246 din 31.07.2023 a fost modificat cadrul normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv prevederile Codului de procedură civilă, în special au fost modificate și temeiurile recursului prevăzute la art.432, care au intrat în vigoare din 01 septembrie 2023.

70. La caz, recurentul Vidrașcu Alexandr a depus recursul la 24 noiembrie 2023, adică după intrarea în vigoare a modificărilor operate la articolul 432 CPC, dispozițiile cărora au un text diferit de cel al articolul

432 prevăzut în redacția legii până la modificările intrate în vigoare din 01 septembrie 2023.

71. Date fiind cele constatate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că recursul declarat la 24 noiembrie 2023 de Vidrașco Alexandr nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în vigoare din 01 septembrie 2023.

72. Mai mult ca atât, verificând legalitatea și temeinicia decizia contestate prin prisma argumentelor recursului, Completul de judecată nu a stabilit că soluția instanței de apel este contrară legii sau cu aprecierea arbitrară a probelor. Dimpotrivă, decizia a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, bazată pe o cercetare multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

73. De altfel, dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

74. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

75. La acest aspect Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (*cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230*). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45*). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 CEDO (*cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991*).

76. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Vidrașco Alexandr, reprezentat de avocatul Ion Rusu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului (24 noiembrie 2023) și prin urmare prin prisma art.433 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă, urmează a fi considerat inadmisibil.

77. În conformitate cu art.433 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă, art.440 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de Vidrașco Alexandr, reprezentat de avocatul Ion Rusu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni